

Západočeská univerzita v Plzni

Fakulta pedagogická

Katedra hudební kultury

HODNOCENÍ DIPLOMOVÉ PRÁCE

(posudek vedoucího práce)

Student/ka:	Bc. Anton Dekterov
Studijní program:	N7504 Učitelství pro střední školy
Studijní obor:	Učitelství hudební výchovy pro střední školy Učitelství hry na hudební nástroj akordeon pro střední školy a základní umělecké školy
Téma diplomové práce:	S. Tanějev – Kantáta „Jan z Damašku“
Vedoucí práce:	Doc. Mgr. MgA. Jiří Bezděk, Ph.D.
Oponent práce:	Doc. PaedDr. Zdeněk Vimr
Akademický rok:	2011/12

Koncepce práce a její struktura:

Diplomant si zvolil pro české prostředí zatím méně známé téma, ke kterému však našel (díky svému studiu na Vitebské konzervatoři v Bělorusku) dostatek materiálu a výzkumných nástrojů. Tvorba Sergeje Tanějeva je poučná z mnoha hledisek a Dekterov se zabývá těmi nejdůležitějšími – kulturně-historickým (v duchu souvislostí s ruskou hudbou), náboženským (v duchu pravoslaví) a hudebně imanentním (v duchu polyfonické techniky, která hraje v autorově díle osovou roli). Pevná logika členění textu DP postupuje od životopisných kapitol až k analýze kantáty Jan z Damašku, kterou diplomant zachycuje nejen na formové, ale i textové úrovni. Za vadu však lze považovat absenci vyústění celého spisku do pedagogické aplikace. To mělo být uvedeno alespoň v Závěru.

Obsahová stránka:

K Tanějevově tvorbě i k jejím kompozičním principům pojal diplomant evidentně vřelý vztah, leží mu však též na srdci její návaznost na ruskou hudební historii. Snad proto tak pečlivě v úvodních kapitolách staví Tanějevův život do konfrontace s časovou periodizací romantického ruského hudebního prostředí a především s jeho vůdčím zjevem – P. I. Čajkovským. Za velmi cenné lze považovat citace Tanějevovy korespondence, které transparentně ilustrují nejen autorovu osobnost, ale i její vztahy s kulturním okolím. Vidíme též, jak si probojovávala tvůrčí zájmy nad interpretační a organizační činností. Pozoruhodné je zjištění, že záliba v přísné kontrapunktické technice neparalyzovala Tanějevovo tvůrčí myšlení, ale naopak – akcelerovala jeho kreativitu k vrcholným dílům

komorním, symfonickým a především kantátovým, kde dominuje analyzovaný Jan z Damašku. – Se závěry diplomantova rozboru lze souhlasit, i když text není terminologicky zcela dotážen. Asi nejvíce matoucí je Dekterevovo používání termínu „provedení“, které je v českém hudebně teoretickém prostředí obsazeno především pro potřeby sonátové formy a fugy. Diplomant však používá termín „provedení“ též jako synonymum k „obměně“, „variantě“ či „zpracování“ (např. na str. 36, 38 atd.). Podobná nedorozumění může přinést Dekterevovo nakládání s termínem „věta“ na str. 35, kdy autor ji zaměňuje s „větným dílem“. Možná autorovým přehlédnutím vznikla pak dvě další vadná odborná tvrzení – na str. 18 na konci 3. odst. je zřetelné, že nejde o „romance“, ale o „romansy“, tradiční útvar ruské písňové tvorby – dále pak na str. 31 na začátku kap. 5.2 je jasné, že musí jít o 80. léta devatenáctého stol. (ne dvacátého). - V přehledu pramenů chybí bibliografické údaje o notovém materiálu, což nutno považovat jako větší nedostatek.

Jazyková stránka:

Jazyková stránka předložené DP je bohužel její největší slabinou. Není to však zhusta zapříčiněno faktem, že diplomant je běloruské národnosti, ale tím, že jazykový korektor, který jinak upravil text do čtivé „zčeštěné“ podoby, neprovedl dostatečnou jazykovou korekturu. Zůstalo tam tak velké množství chyb v interpunkci (např. na str. 8, 10, 42), větných tvarech (str. 16, 43, 48, 49 atd.) či vazbách (např. na str. 12, 13, 20 atd.), nepočítaje v to překlepy. Zodpovědnost za kvalitu DP má ale po všech stránkách diplomant sám, a proto zmíněné vysvětlení nemůže sloužit jako omluva.

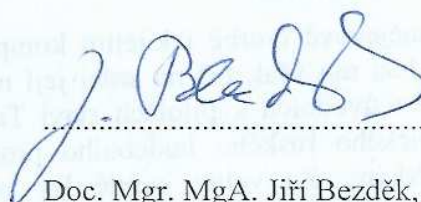
Formální stránka:

Úprava DP je solidní, kapitoly a podkapitoly jsou správně číslovány a jejich názvy odlišeny různými typy písma. Citace korespondence jsou funkčním způsobem odděleny od ostatního textu, což dobře pomáhá k jeho dobrému porozumění. Přílohy mají pěknou a zajímavou výpovědní hodnotu. Fotografie Českého kvarteta pak symbolizuje vazbu Tanějeva k českému prostředí, především ke zpodobněnému souboru. (Upozornění na uvedený kontakt najdeme v hlavním textu též a je inspirací pro pokračovatele výzkumu v tanějevovské tematice, aby uvedený fakt ještě blíže podchytili.)

Hodnocení:

Navrhuji magisterskou práci přijmout k obhajobě a ohodnotit známkou „dobře“.

V Plzni dne 17. 7. 2012

.....

Doc. Mgr. MgA. Jiří Bezděk, Ph.D.